

man jo have troet, at det var hende selv, der kun havde vundet Skueretter, o: intet virkeligt Udbytte for hende selv; men »for Andre» skulde man dog tro — da hun jo skildres som en virkelig dygtig, ja feteret Skuespillerinde — at hun havde serveret andet end Skueretter; man maa jo dog forudsætte, at disse Andre har haft den fulde Nydelse af hendes Kunst. — Et andet Sted lader Forf. Lord Seymour staa i Murens Slagsskygge, mens hun samtidig lader ham se paa den af Maanen belyste, dejlige Kvinde i øverste Stokværk af samme Bygning. — Dette er en fysisk Umulighed.

Men hvor beundrer vi ikke en Sætning som følgende: »Hans Træk skælvede, mens hans blege, skarpe Næse og det spidse Mundskæg syntes i dette bevægede Øjeblik en Protest mod Natur og Sandhed». — Ikke sandt? Saa fuldstændig en Protest mod Natur og Sandhed.

Dog, hvorfor opholde sig længere ved dette »Gudernes Sprog» og disse guddommelige Scener? — Forfatterindens Minimum af komisk Sans har dog været stor nok til, at hun selv ved en passende Lejlighed lader en af Personerne sige: »Alt dette minder særdeles om en sindssvag Roman», hvilken Udtalelse vi trods alt er for galante til at modsige. — Forfatterinden angiver selv, at Bogen er fra forrige Aarhundrede, og hun gør Ret deri, thi — den vilde være en Fornærmelse mod dette.

I — G.

Fra A. Brandts Forlag er udgaaet en Oversættelse af Fritz Mauthners »historiske» Roman, »Sokrates og Xanthippe», der i Tyskland allerede har opnaaet sit femte Oplag. Morsomt og vittigt skildrer Forfatteren paa Trods af al Tradition den hæftige Fru Xanthippe som en ypperlig Hustru og energisk Kvinde i Modsetning til Sokrates, der er skildret som en elskværdig Dagdriver, der hele sit Liv ikke tjener saa meget som Saltet til et Æg, men bare filosoferer. I Bogens Kapitler ser Forfatteren nu og da sit Snit til at give den moderne »Lukuskvinde» et lille, fortjent Hip.

Eftersommer.

Paa Skrånten, hvor en Flok unge Træer kaster Skygge henover Græsset, ligger Du — gen som et graaligt Spind, men lavere nede hvor Solen skinner. D'inker og g'imrer det som Diamantstøv. Herfra er der Udsigt over Mosen med Elletrunter, Vandpytter og længst ude Søen.

Staa der øverst oppe paa Skrånten en af disse klare Senhøstdage, naar Himlen er høj og blaa, Luften varm og dog saa let. Skoven med de brunlige Toppe begrænser Udsigten. Til højre de afhøstede Marker og Landsbyens enkelte Villaer, der som en Forpostkæde ligger ved Hovedlandevejen med de susende Popler som Vagt. Bag dig, strækkende sig helt fra højre til venstre, ligger den lille By med sin røde Kirke, der knejser højt over de lave Huse.

Der vokser forskellige Træsarter paa den Skrånt, og alle begynder de nu at farves; paa Kastanien hænger de fleste af Bladene brune og visne, og Elmen begynder at tabe sine, der er fint lysegule, naar de falder til Jorden.

Et lille Træ skinner blodrødt, en Vildvinsranke, som helt har omslynget det, er

klattet op i dets Top, hvorfra den sender en Regn af røde Blade mod Jorden og vækker en svag Forestilling om »indian-summers». Men Pilen, der i Vaar var den første paa Skandsen med sine uldne Vanter, staar graa, sejt og uforandret, den viger ikke saa let — den har ikke overanstrengt sig ved overdaadig Farvepragt, hverken spildt Kræfter paa at prange med saftigt prønt, blodrødt eller bronze, derfor holder den ogsaa længere ud. Og der er Naaletræer, ganske smaa bitte, Solen bager paa Grenene, der er drivvaade af Dug, og de udsender en stærk Duft, der letter Aandedrættet og faar den trangbrystede Brødkone ved Vejkanten til at trække Vejret dybt for at indaande den og faa friske Kræfter til at trave videre fra Gaard til Gaard med sine Kurve.

Lavt nede paa Skrånten er en Have med Blomster, der spiller i alle Regnbuens Farver. Solsikker, der var gule for en Uge siden, staar ranke som Soldater, og Georginerne knejser med kompakte Rosetter i alle Kulører. Den mørkerøde Pensdemum, de gule Pyrethrum med hvide Blomster, lilla Asters og skinnende Cinnia vælter i vild Forvirring ned mod Agurkebedet, hvor en fed, gulgrøn Asie ligger og soler sig paa et Potteskaar for ikke at tage Skade af den fugtige Jord. Længs Stakittet er Stauderbede, og en Hyldebusk ved Laagen drysser modne sorte Bær ned i Kæmpeskaale af Rhabaerblade.

Et Skadepar — snart sjældne Fugle — kommer flyvende, sætter sig paa en Tue, vipper med Halerne og ser sig om med smaa mørke Øjne. En Luftning bærer et Spindelvæv afsted, Øjet følger det. Hvor vil det dale ned, hvor vil det fæste sig? Luften er opfyldt af fine, lange Traade, der føres hen mod Træerne, hænger paa Grene og Blade, ned mod de lange Græsstraa, hvorfra de vajer som Vimp'er, mod din Hat, din Kjole og spinder dig ind som en Puppe. Det er flyvende Sommer, den kommer først, naar Sommeren er fløjet bort.

Fra Mosen høres Lyd af Kniven, der skærer gennem Rørene, ellers er alt tyst.

Der er Ro og Stillehed over Efteraa et, Foraaret og Sommeren, Knopsætningens og Blomstringens Tid er fu'd af Gæring og Uro; Ingen har Tid at nyde Nuets for at stræbe mod Fremtiden, mod Opfyldelsen af Haabet og Begærlighed efter at høste, hvad der er saaet. Nu efter Høst er Kampen forbi. Knopper, hvortil der var sat store Forhaabninger, er visnet bort allerede som spæde, dræbte af en kold Nat — andre blomstrede, men blev knækket, og nogle baade blomstrede og satte Frugt, men Stormen rev dem af, før de var modne — for tidligt — for tidligt. Millioner af Haab og Spirer er gaaede til Grunde for Tiden, men i den ødsle Natur var Millioner tilbage, der har opfyldt Bestemmelsen og baaet Frugt, de nu er indhostet.

Der er Jubeltoner i Naturen over al den Velsignelse, der er sanket i Lade, men de sagte Sukke over vakte Forhaabninger, der brast, har Livet ikke Stunder til at laane Øre.

Hans Jakob.

Den danske Pigeskole.

Aarsmødet.

Sidste Lørdag aabnede Foreningen »Den danske Pigeskole» sit Aarsmøde i Frøken Engelhardt's Skole i Rysenstengsgaden. Efter at Foreningens Formand, Frøken Winther, havde budt Velkommen, talte Undervisningsinspektør, Dr. phil. Rønning om Skolen som karakteropdragende.

sen, »var det saa mørkt, at jeg ikke tydelig kunde se hans Ansigt!»

»Den ene af dem var Prinsen, thi jeg saa Eder omfavne og kysse ham; — den anden rakte I Haanden.»

»Og nu gør jeg det samme med Jer,« svarede Osra med stolt Lige-gyldighed. »Naar jeg rækker Haanden til min Faders Tjener, hvorfor skulde jeg saa ikke gøre det til min Broders?»

»Jeg skynder mig efter Rytterne,« udbrød Kaptejnen.

»Jeg tvivler paa, I naar dem,« sagde Osra leende; »det er en halv Time siden, de red herfra, og Grænsen er ikke langt borte.«

Kaptejnen og hans Folk begav sig alligevel af Sted. Paa Vejen mødte de Prinsen, der kom tilbage efter at have set Marquis'en komme vel over Grænsen.

Men Prinsesse Osra stod længe og stirrede ned i Vandet. Stundom sukkede hun, saa rynkede hun Panden, og uagtet Ingen var i Nærheden, og det desuden var meget mørkt, rødmede hun mer end én Gang.

Heiberg udtaler i »En Sjæl efter Døden» den Anskuelse, at kun det gode udvikler personlig. Denne Anskuelse modbevises af Historien. Adskillige store Herskernaturer vilde næppe efter almindelige Begreber kunne kaldes gode Karakterer.

Opdragesen af Barnets Karakter og Forholdet mellem Hjem og Skole paa dette Punkt vil altid være et vanskeligt Spørgsmaal. Man har før villet henvise Karakteropdragelsen til Hjemmet og Omverden for Intelligensens Uddannelse til Skolen. Denne Anskuelse fastholdes ikke mere saa skarpt.

Skolens Opgaver, at udvikle Lydighed, Arbejdssomhed, Ordenssands o. s. v. hos Barnet kan vel have Betydning for Karakterens Udvikling, men disse Egenskaber kan godt anvendes i det Ondes Tjeneste. Man maa trænge ind i Barnets Indre ste og denne Opgave er kun mulig paa Grundlag af aandelig Forstaaelse mellem Hjemmet og Skolen. I Gruppen, der omfatter t. Ex. Religion, Dansk, Historie, er der for Læreren Mulighed for Paavirkning, men i Tilfælde, hvor Børnene fra Hjemmet medbragte ganske andre Anskuelser, var det ofte vanskeligt for Læreren at tale frit. Det vilde være lettere, om der fandtes Skoler der var grundede paa hver sin Livsanskuelse. Den indirekte Undervisning burde bruges saa meget som muligt. Den faar Eleven til at arbejde med, hvad der er meget vigtigt med Hensyn til Karakteropdragelsen. Man har klaget over, at Fasttængen skulde være skadelig for Intelligensopdragelsen; langt mere skader den dog Karakterudviklingen. Det var ønskeligt om der kunde gives mere Plads i Skolerne for det egentlig opdragende.

Efter Foredraget diskuteredes Emnet. Foruden dette Foredrag fandt i Løbet af Dagen flere Diskussioner Sted; bl. a. drøftedes Spørgsmaalet om et Samarbejde mellem Pigeskole og de nordiske Lande.

Ved Søndag smødet holdt Frk. Wulfsberg fra Christiania et Foredrag om »Undervisning i Hjemmets Retsforhold». Efter dette Foredrag's Slutning blev der givet Meddelelse om, at Kammerherreinde Oxholm til Rosenfeld havde skænket 1000 Kr. til Fremskaffelse af en Haandbog i Retslære til Brug for Lærere.

Ved Mandagsmødet talte Frk. Kristine Frederiksen om »Friluftundervisning» og skildrede et interessant Billede fra den amerikanske Skoleveiden. Karakteristisk for den lille Skildring var Ordene hvormed den sluttede: »Den lille Dreng gik hjem uden at vide, at han havde været i Skole.»

Det gjaldt om at tale til den ubevidste Side af et Barns Sjælev. Naturligvis var det vanskeligt for Læreren at forstaa Barnets Synskreds, der var saa ganske anderledes end den Voksnes. Børn er jo Mus i Forhold til de Voksne med Hensyn til Erfaring. Derfor maa de føres hen til Egne, der ligger udenfor deres Erfaring. Vi maa vise de Smaa Verden i levende Billeder. En halv Times Undervisning i fri Luft er bedre anvendt end seks Timer i Skolestuen.

Frøken Frederiksen paaviste ved Eksempler, hentede fra sin egen Virksomhed, at Undervisningen i Naturen gav et langt rigere Udbytte end i Skolestuen. Denne Undervisningsmetode maatte kunne indføres i Pigeskolen. Der burde anvendes tre Sommermaaneder til Friluftstudie for Børn, der ikke boede paa Landet. Landliggerbørnene kunde passende faa Ferieopgaver at løse. Lys og Luft burde trænge ind i Skoleundervisningen.

Ved den paafølgende Diskussion udtalte Frk. Forchhammer sin Tilslutning til Frk. Frederiksen's Foredrag og meddelte Tilhørerne om forskellige Forsøg, der med Hensyn til Friluftundervisning var gjort i Udlandet.

M. M. eller K. K.

Vi har modtaget følgende:

Fru Redaktør!

Naar jeg beder om Plads for følgende Bemærkninger i Anledning af Artiklen »M. M.» i sidste Numer af »Kvinden og Samfundet», saa er det, fordi de elskværdige Finners Besøg i København ogsaa havde sit mørke Punkt. Ved saagodtsom alle de Fester, der her og der afholdtes til Ære for Sangerne

og deres Værter med Damer, blev man nemlig Vidne til en ret forargelig Optræden fra en yngre, københavnsk Kvindes Side. For mig personligt var det pinligt, da jeg ved Velkomstfesten i Studentersamfundet havde min unge Datter med, at se hendes Forbavelse over den upassende Frihed, hvormed nævnte Kvinde optraadte, og som til en Begynde se ogsaa lod til at forbyse Finnerne. Det er gaaet Andre, som det gik mig. Ikke Faa blev stødte over ved enhver festlig Lejlighed at maatte finde sig i at se paa Optrin, der ikke er paa sin Plads i honnøtte Kvinders Kredse. Et svensk Blad bragte for kort Tid siden et Referat af Turen til København, i hvilket der bl. a. stod: »Koret vil ikke saa let glemme »lille Annas« ildfulde Søsterkys.» En og anden finsk Kvinde har vel ved Læsningen spurgt med Forundring, om det gaar saaledes til, naar der festes i København.

Med Tak for Optagelsen.

Deres ærbødige Abonnent.

Fra Uge til Uge.

Dansk Kvindesamfunds Klubaften
Mandag den 21. Oktober Kl. 7 1/2, vil Fru Norlund tale om Kvinders Valgret

Ind- og Udland.

Holland. Enligtstaaende Kvinder i Holland har ogsaa Vanskeligheder med at skaffe sig nogenlunde hyggelige Hjem. Denne Mangel er nu afhjulpet for Grænsens Vedkommende, idet der er bleven aabnet en Bolig med Navnet »de Leuze Thugater» for enligtstaaende studerende Damer. Foruden en hyggelig Bolig for disse, kan ogsaa udenfor boende Damer her finde Lejlighed til at læse deres Aviser og spise deres Frokost der.

B. N.

England. Da det engelske Parlament for kort Tid siden behandlede et Tillæg til Fabrikloven, forelaa der forskellige Andragender om ogsaa at faa Vaskerier underkastede Fabriktilsyn. Desværre faldt disse Andragender til Jorden paa Grund af de irske Medlemmers Modstand. De frygtede nemlig, at de katolske Klostre, som ogsaa driver Vaskerier skulde drages ind under Tilsynet. Følgen heraf bliver den, at de mange Tusinde Vaskekonier, som ikke arbejder i Klostrene, kommer til at savne Tilsynet, og det betvivles, at Klostrene ikke ogsaa kunde trænge til at ses efter i Sommene.

(Frauenbewegung).

— **Boliger for enligt stillede Damer.** Frk. Mary Murray skildrer i Tidsskriftet »Humanitarian» de Vanskeligheder, der rejser sig for at faa indrettet Fællesboliger, eventuelt med fælles Husholdning, navnlig Madlavning, for selverhvervende enlige Damer. Hun synes at mene, at Damernes Smaalighed og indbyrdes Skinsyge som oftest bringer Sagen til at strand. Dog lykkedes det Frk. Hobhouse og Hr. Parker at faa samlet tilstrækkelig mange Penge til at faa opført et Hus, i hvilket de Damer, som har en aarlig Indtægt af 1000 til 1800 Kr., kan faa en bekvem Bolig, og om de ønsker det, Pension. Et andet, allerede opført Hus er Brabayonhus, hvor der gives Bolig og Pension for 11 à 16 Kr. ugentlig.

Klubaften.

Mandag d. 21. Oktober Kl. 7 1/2.
Fru Norlund giver Meddelelse om Valgretsforholdene.

Spørgsmaal og Svar.

Enhver af vore Læserinder har Ret til under denne Rubrik at fremsætte Spørgsmaal vedrørende huslige eller andre Emner til Besvarelse af Læsekredsen.

De af Bladets Læsere, der er i Stand dertil, bedes om til gensidig Nytte at besvare indsendte Spørgsmaal. Svarene indsendes til Redaktionen Nørregade 33, Stuen, og Nummeret paa de Spørgsmaal, de angaar, maa være tydelig angivet.

Nr. 5. Kan nogen sige mig hvorledes man bedst vasker en hvid Silkekjole? NB. ikke Raa ikke Skal Foret sprættes af, og skal Stoffet stryges paa Retten eller Vangen? Petra.

Nr. 6. Da Kvinder jo nu kan blive ansatte som Fabriksinspektører, vilde jeg gerne vide, hvad der kræves for at blive ansat, og hvilke Pligter der paahviler en Fabriksinspektør? En fra Landet.